

skal vi autorisere alle. Jeg og regeringen har altså det grundlæggende modsatte synspunkt, at det ikke er udgangspunktet, at vi skal gå og autorisere hinanden til, at man kun, hvis man har den givne uddannelse, må dette eller hint. Det er per definition sådan set en usund ting som udgangspunkt på den måde at forbeholde bestemte job og funktioner til bestemte mennesker med bestemte uddannelser. Det er som udgangspunkt forkert. Derfor skal vi kun autorisere og på den måde altså forbeholde bestemte job og funktioner til bestemte uddannelseskategorier, hvis der er en særlig grund til det.

Det er jo også derfor, jeg ikke bare går med på den her, der hedder, at det nok ville fremme god psykologi og samværet på arbejdspladsen, hvis vi gjorde det her. Vi skal tænke os godt om, og det er vi i gang med, og det er derfor, jeg siger, at så passer den her diskussion bedre på et andet tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Dorrit Knudsen (S):

Nu nævnte ministeren, at der skulle nogle særlige ordninger til. Jeg vil godt spørge ministeren, hvad det var for nogle særlige ordninger, der skulle til, for at social- og sundhedsassistenterne fik en autorisation.

Nogle af de arbejdsopgaver, som måske ikke lige er nævnt her, er jo meget alenearbejde, og det er meget den rivende udvikling, der har været i de arbejdsopgaver, som ministeren har nævnt, men i bund og grund et meget større ansvar, hvor social- og sundhedsassistenterne rent faktisk er ansvarlige på plejecentre og lignende. Så det er jo ikke alene sygehusområdet – for når vi snakker om autorisation for alle, er det jo på alle områder – men det er naturligvis på sygehusområdet, hvor flere og flere arbejdsopgaver bliver overdraget til assistenterne. Og jeg kan simpelt hen ikke forstå, at ministeren ikke kan se nødvendigheden af det her.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen det er jeg da meget ked af at fru Dorrit Knudsen ikke kan se. Altså, jeg synes jo så, at fru Dorrit Knudsen mangler at argumentere positivt for, hvad det er, der ikke kan fungere, medmindre der kommer sådan en autorisationsordning. Det har jeg jo ikke rigtig hørt noget om.

Men idet jeg også noterer mig formandens ord om de mange indlæg og sådan noget, skal

jeg indskrænke mig til ikke at sige mere, for jeg har sådan set vendt mine argumenter: Det handler jo om, hvorvidt udgangspunktet er det, at man synes, man skal autorisere, medmindre man kan finde en særlig grund til ikke at gøre det, eller om man har det modsatte synspunkt, nemlig at man kun skal autorisere og på den måde altså lave, hvad der i virkeligheden er virksomhedsindskrænkninger, nemlig at forbeholde bestemte funktioner til folk med bestemt uddannelse, hvis der er en særlig grund til det. Og der har jeg altså det sidste af de to synspunkter.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Nu er det jo faktisk også tilladt at være uenig i Folketinget. Så det er der ikke noget galt i. Fru Dorrit Knudsen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Dorrit Knudsen (S):

Det, der er højaktuelt, er jo netop patientsikkerheden, som ministeren selv har nævnt adskillige gange – patientsikkerheden, når patienterne står over for en social- og sundhedsassistent, som oven i købet er den ansvarshavende. Det i sig selv må være patientsikkerhed.

Derudover har ministeren da også nævnt kvaliteten. Kvaliteten vil jo også øges i væsentlig grad, i og med at man har mulighed for at tage en autorisation fra en social- og sundhedsassistent, som ikke er kvalificeret.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, med den konsekvens, at vedkommende så ikke kan arbejde inden for sit felt, som altså er et meget, meget bredt felt, og hvor der i hvert fald for en del social- og sundhedsassistenter vedkommende forskellige steder i forskellige hjørner af den offentlige sektor er et jobindhold, som det ikke er forbundet med patientsikkerhedsmæssige problemer at de udfylder. Og man kan sige, at de patientsikkerhedsmæssige formål kan nås ad anden vej, ved at der er en foresat, som kan udstikke retningslinjer, og ved at Sundhedsstyrelsen i øvrigt – hvis det er på sundhedsområdet – alligevel kan gribe ind.

Så det er jo, uden at det skal være for finurligt, et spørgsmål om, hvad det er, vi opnår ekstra ved at autorisere den her store gruppe. Jeg